

Megjelen minden kedden.

Előfizetési ár:

Egész évre 4 frt 50 kr.
Fél évre 2 frt 30 kr.
Negyed évre 1 frt 20 kr.
Egves szám 10 kr.

HONTI LAPOK

Felelős szerkesztő: HALÁSZ FERENC.

Szerkesztőség és
kiadóhivatal
I P O L Y S Á G.

Hivatalos és magánhirdetések mérsékelt árszabás szerint.

Ipolyás, 1896. augusztus 18.

Magyar nőgimnázium.

Október havában megnyílik Budapesten az első magyar nőgimnázium s ezzel újabb pályák nyílnak meg a nők számára, olyanok, a melyek eddig teljesen el voltak előlük zárva. Résziünkről nem vagyunk hivi a nőemancipációnak abban az értelemben, hogy a nők egyformán képesítve legyenek mindenféle, vagy minél több állás és hivatal betöltésére, mert bármit mondjanak is a nőemancipáció tuzott hivi, erős meggyőződésünk, hogy a nő csakis a családi körben találhatja fel és töltheti be igazi hivatását.

És mégis őszinte örömmel üdvözöljük a nőgimnáziumot, azt az intézetet, a mely a nőnek nem csupán magasabb műveltség megszerzését, hanem bizonyos állásokhoz és pályákhoz való kvalifikáció megadását tüzi ki céljául. Mert sajnos, a megélhetési viszonyok annyira súlyosbodnak napról-napra, hogy nagyon sok férfit kénytelen lemondani családalapításról s így számos nő természetes támasz nélkül marad-

ván, arra van utalva, hogy önmaga gondoskodjék a létfenntartás eszközeiről. Folytonosan szaporodnak ugyan azok az állások, a melyek nők által is hozzáférhetők, de még sokkal nagyobb mértékben, sokkal rohamosabban emelkedik ezekre az állásokra képesített, de alkalmazást nem nyerő nők száma.

Bekövetkezett tehát annak a természetes szükségessége, hogy újabb pályák nyitassanak meg a nők előtt. A kiket az élet megfoszt attól, hogy igazi hivatásuknak élhessenek s egy szeretett családnak legyenek nemtői, azoknak a társadalom köteles módot és alkalmat nyújtani legalább arra, hogy tisztességes munkával megkereshessék kenyerüket. A néhány év óta fennálló női kereskedelmi tanfolyamok nagy látogatottsága, a tanítónőképző és egyéb hasonló intézetek túltömöttsége eléggé mutatja, hány nő van ráutalva. Sokkal, de sokkal több, mint a hány megfelelő állás betöltésre vár.

A magyar nőgimnázium megnyitása által mindenesetre jelentékenyen javulni fog a helyzet; mert az egész generáció, a mely

itt készül elő jövőendő hivatására, nem fog konkurrenciát csinálni az eddigi női pályáknak. De ez csak akkor remélhető, ha a nőgimnázium nemcsak azok részére lesz hozzáférhető, a kik szerencsés anyagi helyzetüknél fogva a nyerendő kvalifikációt nem fogják gyakorlatilag értékesíteni, hanem éppen azok részére is, a kik tisztán gyakorlati célból kívánnak az intézetbe belépni.

És itt nagy megnyugtatónkra szolgál a nőgimnáziumnak prospektusa, a mely módot talált arra, hogy közhivatalnokok gyermekei még akkor is felvétesse nek az internátusba, ha nem volnának képesek a költségeket készpénzfizetés alakjában viselni. Nem feladatunk, hogy a módokat közelebbről ismertessük; megadja a szükséges felvilágosításokat maga az intézet igazgatósága minden érdeklődőnek, a ki hozzáfordul. Csak fel akartuk hívni a közönség figyelmét erre, mert bizonyára sokan lesznek, a kik szives-örömet szeretnék biztosítani leányaik sorsát azzal, hogy megszerzik nekik a kenyérkereső képességet, de visszariadnak a szükséges anyagi áldozatoktól, a

Első felvonás.

Irta: —s —e.

Személyek:

Andor, fiatal férj.

Ida, a felesége.

Színhely: előkelően és izlésesen bútorozott szoba. A berendezés a friss berendezés fényével ragyog; az egész szobában a mézeshetek illata leng, ami ugyan a színpadon kissé nehezen végrehajtható instrukció.

Első jelenet.

Andor.

Andor (hirtelen benyt és íróasztalához fut). Végre egyedül maradtam. Négy hét óta jóformán ez az első pillanat. Imádott nőm a konyhában pöröl a cseléddel, aki öt forintot adott egy libáért. S hogy pöröl! Az igaz, hogy volt alkalma odahaza elsajátítani a kedves mamától, de mégis bámulatos, hogy valaki a theoretikus ismereteit egyszerre ily tökélylyel vigye át a gyakorlati életbe. Az is igaz, hogy az én zsebem érdekében pöröl — de mégis különös egy szelid, turbékoló galambot mérges hárpiává átváltozni látni. . . (Elkomolyodva) Andor, Andor, te vétesz a te imádott angyalod ellen. . . Hanem azért hálás vagyok ahhoz a tékozló szakácsnéhez, hogy megszerelte nekem azt az ellenőrizetlen pillanatot. Éppen a pörölésről jut eszembe, hogy milyen fürgeteg szá-

kadna rám is, ha föl nem használnám ez alkalmat és biztonságba nem helyezném ebből az íróasztalból a titkaimat, amelyek nem jó lenne, ha a feleségem kezébe kerülnének. . . Biztonságba: azaz a tűzbe. (Kinyitja az íróasztalt) Ah! hogy megcsap a multak illata! Milyen csudás torokossága az emlékezetnek! Igazán kegyetlenség kell hozzá felgyújtani egy ilyen virágos kertet! De meg kell lenni! Tűzbe velük! (A levelekkel telt fiókba markol.)

Második jelenet.

Előbbi. Ida.

Ida (kissé kipirult arccal jő, ami elragadóan jól áll az otthonkájára színéhez, aminek rózsaszíne halvány, mint a szűzi sejtelen): Majd adok én neki. Öt forintot adni egy libáért. . . Ha drága a liba, vegyon esibét. . . Tán bizony azért vesz libát, mert az őrmestere azt jobb szereti. . . (hirtelen elszégyenli magát) És milyen szabadszáju vagyok! Mintha már négy éve volnék asszony, nem négy hete.

Andor (ijedten): Istenem, a feleségem! Vége az ellenőrizetlen pillanatnak!

Ida: Mit csinál kedves barátom? Mert nem jött segítségemre a harcban azzal a feleselő cseléddel?

Andor (jélre): kellett is neki segítség; (fenn.) Az irataimat rendezem édesem, a

hivatalos irataimat. . . (iparkodik visszarakni az íróasztalra tett leveleket.)

Ida: A hivatalos iratait. . . Hát mióta írják a hivatalos iratokat lila, meg krémszínű, meg mályvaszínű papirosra? (Észrevetzi a levelek illatát.) És mióta van az aktáknak orosz széna illatuk?

Andor (bosszusan félre): A vörös Náncsi! Mindig mondtam neki, hogy ne használjon oly átkozott sok parfümöt! (Fenn.) De biztosítalak egyetlenem. . .

Ida: Andor! Én látni akarom azokat az iratokat! Látni akarom, ha hivatalosok s még inkább, ha nem azok. . .

Andor: De angyalom, csak nem érdekel a tiszalápi védgát részének betöméséről fölvevett jegyzőkönyv?

Ida: Azokban az írásokban másról van szó, nem a tiszalápi védgát részének betöméséről. . . Te a szerelmes leveleidet rejtegeted előttem, Andor!

Andor: De esküszöm. . .

Ida: Ne esküdj! Te engem rutul megcsaltál már az esküvő előtt! Vagy mered-e tagadni, hogy ezek itt mind a szerelmes leveleid. . .

Andor (bosszusan): Nos igen a szerelmes leveleim. . .

Ida (fájdalmas sikojjal): Oh én szánandó szerencsétlen teremtés! Aki nem

melyeket szerényebb viszonyaik közt nem képesek meghozni. Pedig épen az ilyen családok gyermekei vannak leginkább kitéve annak, hogy kénytelenek lesznek nélkülözni a férfiúi támaszt s ezek jövője szempontjából tartjuk igazi vívmánynak az első magyar nőgimnázium megteremtését.

INNEN-ONNAN.

— Karcolatok. —

Ivánka Zsigmond, többé már nem a megye s az ország Zsiga bácsija, hanem a honti Toldy Miklós. Ő maga adta magának e nagy nevet. Hős Toldy Miklósnak legalább testi ereje volt. Miben van az ő ereje? Legfeljebb az ellenpárt — gyöngeségében lehetne. Meglátjuk.

Draskóczy és Jordánföldi, Hontme gyei Alsó- Közép és Felső-Szemerédi Toldy Miklós zászlót bontott. Ez egyenlő — a csend, rend nyugalom bontással.

Ismét kezébe vette ő a zászlót, a melyet az *egyenlőség* (és a többi ismert nagyhangú szavak) nevében már anynyi éve lobogtat. Az *egyenlőség* szent elve tisztelteti a „Zászlóbontás“ címén látható — *nemesi címet*.

Mit szól ehhez a hét vezér közül, nem a legutolsó: homoki Sággy Benő a nagy demokrata?!

Különben gyenge párt, elkoptatott elvek lehetnek azok, a minék a zász-

a mamának hittem, hanem neki! (*kétségbeesve zokog.*)

Andor: De Ida . . . Édesem . . . Ej, ezer millió átok! . . . Istenem! Ugy zokog a szegény, majd megreped a szive . . . (*odamegy hozzá, simogatja a fejét*) No ne sirjon hát ilyen keservesen. Hát mi oka van a sirásra? Ez a csomó szerelmes levél? Ami volt az elmúlt és semmi közöm hozzá többé.

Ida (*fölnéz a férjére, könnyein gyöngy mosoly tör át*): Semmi köze többé hozzá?

Andor (*hévvel*): Persze, hogy semmi közöm! Lássá édesem, ha rejtegetném maga előtt a leveleket, akkor volna oka az aggodalomra. De ellenkezőleg, éppen azt bizonyítom be, hogy semmi titkom nincs maga előtt. Ide vezetem a multam emlékeihez — tessük el őket együtt... (*félre*) Ugy hazudok, mintha négy esztendő férj volnék, nem négy hetes . . .

Ida: Oh, ha tudnék magának hinni e keserű meglepetés után.

Andor: Keserű meglepetés? Nem értem, hogy beszélhet maga meglepetésről? Hisz én imádom a maga naivságát, ártatlanságát, az a boldogságom, az üdvösségem, de hát minden naivsága dacára elképzelhette, hogy a férfinak, aki magát oly hévvel a karjaiba zárja, azelőtt so lehetett a szive fából! . . .

Ida: Uram! Az istenér! Ne tovább erről a tárgyról! Nem látja, hogy arcomba szökik a vér? Ha ezt az édes mama hal-

lóját most próbálja bontogatni Ivánka Zsiga s a mely pártnak s a mely elveknek szükségük van egy címer cefrangra, hogy ennek foszladékai eltakarják a semmit mondó, elcsépett, üres elveket.

Az a bizonyos címer, most *jődő* szerepet játszik, hogy eltakarja szépen, hogy a — *fazék* üres.

De hát a *nemzeti* párt vezérétől igazán nem szép, hogy ha már *címerrel* akart hatni a *nép*nél, (mert tudja, hogy ismert elveivel nem menne semmire) mért nem a *nemzet* címerét tette röpiratjába, mert már a *nép* előtt, a *nép*, a *nemzet*, az ország címere már talán csak van olyan becsben mint — az Ivánka család *nemesi* címere?

I. Zs. azt írja röpiratában, hogy üggyüket ő *többnyire diadalra vitte*. Lásd a két izbeni sági képviselő választást. Sok ilyen diadalt kíván Zsiga bácsinak egy őszinte jóakarója.

Egy igen érdekes dolog a honti nemzeti párt beléletében, hogy az egy olyan párt, a mely csupa vezérből áll; a vezér pedig még ha hét is van — miként az ő Ivánka testvéreknek a száma is hét volt — még sem győzhet — *sereg nélkül*.

Azt is mondja Zsiga bácsi, hogy *„rátok erőszakolt országgyűlési képviselőitek“* semmit se csináltak. Kérem t. olvasói a röpiratnak, ezt úgy tessék érteni, hogy csak Nyáry br. és Luka lettek rá erőszakolva a kerületeikre. Ellenben

laná, miről beszél ön velem négy héttel az esküvőnk után!

Andor (*mindjobbban neki hevülve*): Az ördögbe is, azt hiszem, most már beszélhetünk efelől! S utóvégre én egy szóval sem sértem a maga édes, tiszta lelkiületét . . . Maga vádol engem és én védem magamat, hogy igenis, mielőtt megismerkedtünk volna, bizony sok szép arc fölgyújtotta a véretem... (*félre*) Hm . . . Ez egy kiesít mégis furesa védekezés!

Ida: Hallatlan! Mit is kellene még hallanom?

Andor: Ej, de hát értsük meg végre egymást, angyalom. Én . . . én . . . izé röviden . . . a bizonyítására, hogy multammal bűnbánólag, egészen szakítani akarok, az ön kezébe szolgálatom összes leveleimet . . . Más férj a multját gondosan eltítkolja a felesége elől. Én föltárom azt nyíltan kegyed előtt . . . Lehet, hogy a férjek azt mondanák erre, hogy ostobául cselekszem. De őszintén . . . S mit tehetek én arról, hogy a világon az őszinteség többnyire ostobaság? (*félre*) Még filozófus leszek kinomban.

Ida: Ide adja nekem a szerelmes leveleit? Mind? Hogy tegyek velük, amit akarok? Megsemmisíthetem őket? És ha elégetem, velük együtt hamuba roskad az ön multja is?

Andor: És a hamuból egy örökéletű phönix kél életre: a te irántad való szerelmem! (*Meg akarja ölelni.*)

Ida (*elhárítja az ölelést*): Ohó! Várjon

Ivánka Oszkárt a szalkai kerület erőszakolta a képviselőség elfogadására. Furcsa, hogy mégis a szalkai kerület az első, a mely legjobban igyekszik — megszabadulni közszeretetlen álló képviselőjétől.

A „Zászlóbontás“-ban I. Zs. azt írja magáról, hogy ő „*Nagy idők élő tanúja*.“ Ő maga mondja el, semmi szavunk hozzá, hogy ő bizony a nagy idők nagy tettenél csak tanu, csak — *kibic* volt és soha annak részese.

Büszkén hangoztatja, hogy ő *Széchenyi, Kossuth, Deák* táborának egyik leghivebb kitartó katonája. Kérem ezzel kár volt dicsekedni. Mert egy olyan férfiura annál nagyobb szégyen, ha most öreg napjaira a reakciónátus, vallási gyűlöletet szító mágánéppárti Zichy Nándor legbuzgóbb követője.

Egy fecske nem csinál nyarat. Egy Zichy zászló a székhelyen, nem csinál pártot a kerületben.

Módosított közmondás. Adj Ivánkának át egy szobát és kiver a házadból és kertedből.

Mért tűzte ki oly hamar Sággy Benő a Zichy zászlót? Ah, mert oly édes érzés azt nézni, mikor a szél a zászlót lengeti s a felírásnak csak a végét lehet látni, ami „*Éljen Zichy Jenő*“ helyett Sági szemeiben: *Éljen Sággy Benő*“

Tóth Lajos főjegyzőnk kifogást emelt az elien, hogy lapunk a Kudora János beszédét — a szónok engedelmével — közölte. Szerinte, csak akkor

még egy kiesít. Vezeke jen! . . . Nézzük a leveleket . . . Olvassuk el . . . Végtelesen kívánsi vagyok rájuk . . . Nagyon érdekes ez a dolog! Ennyi lány és asszony! És mind a szerelemről ír . . . Milyen jól fogok mulatni . . . Maga mégis kedves ember, édesem!

Ida (*turkál a levelek közt és olvassa*): „Egyetlen imádoztam!“ „Drága mókusom!“ „Szerelmes bolondom!“ Ah! hisz ez borzasztó! Olvassuk csak tovább! Ki irta ezeket a halványsárga leveleket?

Andor: Ezeket . . . izé . . . Margit . . . egy szöske gouvernant . . .

Ida: Akit ön letéritett az erény utjáról? Istenem, milyen veszedelmes Don Juan is lehetett maga! (*A csodálat bizonyos nemével nézi az urat.*) Nem birt ellenállani a esábitásainak, ugyebár?

Andor (*szerényen*): Hagyjuk ezt drágám . . . (*Titkon a kezét dörzsöli.*) Még is jó gondolat volt a leveleket megmutatni . . . Még nyerek is a feleségem szemében!

Ida: De ezt a hölgyet már bizonyosan nem kellett hosszan esábitgatni! Huh! Milyen rikító vörös papírosra irt! Aláírás: A te vöröshaju tündéred! Bizonyosan vallami orfeum-diva volt ez a vöröshaju szíren!

Andor: Apáca növendék nem volt, azt tudom . . .

Ida: Szentségtörő! Nem akart volna még a klastromba is betörni? De nézzük csak

lett volna szabad egy haszontalan lapba közzétenni, a mikor már Roszner báró — talán egy, talán két hónap múlva — megkapja a jegyzőkönyvi kivonatot s abban a beszédet. Nem t. főjegyző ur, ön a sajtót összetéveszti a sajt-tal, mert míg az egyes sajt nemeknél az jó ha régi, de a sajtónál soha.

*
„Ne hallgass a hamis prófétákra!” — kiáltja Ivánka Zsigmond legújabb rópiratában. Igaz! Micsoda aranyzavak! No hiszen, ha a nép megfogadja, a 10.000 rópiratból — nem kel el egy se.

*
Azt írja Zichyrol, hogy „nem egyedül a maga hasznáért keresi a képviselőseget.” Meg vagyunk győződve. De hát el lehet ezt minden ellenzéki képviselőről mondani? A közvélemény nélkül nem is megadja erre az igaz választ.

FAGYOS SZENT.

A HÉTRŐL.

— **Horváth Béla** főispán szerdán f. hó 19-én tartotta meghallgatási napját, melyre mint rendszeren, úgy most is nagyszámu tisztelgők és ügyes bajos kérvényezők jelentkeztek.

— **A főispán Selmecen.** Horváth Béla főispán f. hó 9-én Selmecen volt, hol a 10-én tartott törvényhatósági bizottság közgyűlésén, valamint a közigazgatási bizottság ülésén elnökölt. — Innen alsó-nyéki birtokára utazott vissza.

Nini! Hisz maga en ek a halványkéknek házasságot is ígért, mikor szerelmet vallott neki, akár nekem! Ah, ez vérlázító! Mi különbség van hát a maga szemében e között a hölgy között és közöttem?

Andor: Az, hogy annak csak ígértem, de magát el is vettem. Ez pedig lényeges különbség.

Ida: Az igaz! . . . Milyen szörnyeteg maga! (félre) Kedves ember!

Andor: Amiért elvettem?

Ida: Ön tréfál, mialatt én a bünlajstromát a fejére olvasom? Hát ez a fekete szegélyű levél kiesodóé?

Andor (ki akarja venni kezéből a levelet): Megálljon, kérem! Ezt ne olvassa! Csak ezt ne olvassa!

Ida: Hohó! Tehát mégis van titkolni valója? Ön pedig azt mondta nekem, hogy a férj multja csak abban az esetben nem aggaszthatja a nőt, ha az azt neki leplezetlenül föltárja.

Andor: Igen . . . de mégis . . . az a levél . . . Azt egy férjes nő írta . . .

Ida: Annál inkább! tudni akarom, hogy dulta ön fel a családok békességét . . . (Olvassa e levelet.) „Nem tudok parancsolni a szívemnek . . . Az örvény elsodor . . . Ah! (Tovább olvas.) „Férjem mellett elviselhetetlen az életem . . . csalódtam benne . . . kiábrándultam . . . nem szeretem . . . ő sem szeret . . . Elkárhozom, de a te karjaidban ez édesebb lesz, mint üdvösség” . . . (Az asztalra ejti a levelet.) Ön a kárhozatba rántott

— **Személyi hírek.** Czibulya László vármegyénk alispánja néhány napi szabadságáról f. hó 15-én haza érkezett, és hivatalos működését újból megkezdte. — Pápay Mór kir. törvényszéki bíró, tanács-elnök, ki kedves leányával néhány hétig testvérénél Pápay Ignácnál Deménden nyaralt, vissza utazott a fővárosba.

— **Eljegyzés.** Nagy Mihály, nőgrádvármegyei aljegyző, tb. főjegyző, eljegyezte Alitis Mihály gömörmegyei nagybirtokos leányát Annát.

— **Kinevezés.** Palka János volt ipolysági kir. törvényszéki aljegyző jelenleg marosi albiró a szolnoki kir. törvényszékhez bíróvá neveztetett ki. Szívvel gratulálunk.

— **Ivánka Zsigmond** zászlóbontása óta mi is erősen benne vagyunk a választási mozgalmakban. A nemzeti párt jelöltje az ipolysági kerületben Zichy Jenő gróf, kinek f. hó 21-én ajánlja fel az Ivánka Zsigmond vezetése alatti küldöttség a jelöltséget. Zichy Jenő gróf hír szerint a jövő hó első napjaiban jön Ipolyságra.

— **Felhívás a kiállítás látogatására.** Vármegyénk alispánjának az országos kiállítás tömeges látogatása iránti felhívása, úgy látszik élénk visszhangra talált, a mennyiben bár a jelentkezési határidő augusztus hó 25-ig tart, már eddig is nagy számmal jelentették be részvételüket. Reméljük ily körülmények között, hogy Hontvármegye földműves, iparos és munkás népe is, több vármegye példájára igen szép számmal fog jelentkezni és ezen óriási kedvezményeket nyújtó felrándulásban részt venni. A tervezett

egy szegény asszonyt. . . És azt kívánja, hogy én mindezt megbocsássam önnek? Hogy fátyolt vessék az egész, égbekiáltó bűnökkel teljes multjára? És éppen e levelet nem akarta, hogy elolvassam . . . Hisz ön még most is szereti ezt az asszonyt?!

Andor (félre): Teringettét! Még baj lesz a dologból! (Fenn) Ismétlem, drágám senkit sem szeretek immár kivüled. Ezek az emlékek mind oly hidegen hagynak . . . Csak a te szerelmed tölti el gyönyörrel a szívemet . . . Bizzál bennem, hogy szakítani akarok a multtal. Mert lásd, én bízom benned, hogy a te szerelmed feledtetni fogja velem ezeket!

Ida: Azt hiszed? Tehát mindezeknél jobban szeretsz?

Andor: Ezerszer jobban!

Ida: A vöröshaju Nánesinál is?

Andor: Utálok minden vörös haját a világon! (Karjaiba zárva.)

Ida: Te, te szörnyeteg! Te Minotaurusz! (Megcsókolja.)

Andor: De most isten veled, drágám! Föl kell néznem a hivatalba, két heti szabadságom volt és négy hete színemet se látták . . . A leveleket égesd el! (Elmenőbe.) Mégis jól végződött az egész! És az a sok epedő, szerelmes levél szinte emelte az ázsiómat a feleségem előtt! Andor, te ügyes fiu vagy mégis! (Bucsut int.) Pá, aranyom!

Ida: Pá, maga . . . maga forgalomból kivont Don Juan!

felrándulás szeptember hó 5—15. közti idő később meghatározandó valamelyik napján fog megtörténni. A két napi budapesti tartózkodás és teljes ellátás költsége csak 2 frt 50 krban állapított meg, tehát oly csekély összegben, hogy akinek csak ideje engedi, bizonyára megragadja a kedvező alkalmat és fölkeresi szép fő- és székvárosunkat, hogy megnézze a kiállítást, a melyre állandóan a legtávolabb vidékekről is nagy tömegekben zárandokolnak.

— **Az ipolyság—korponai vasut** építési munkáinak biztosítása végett most folynak a tárgyalások, melyek ha kedvező eredményre vezetnek, úgy az építést a jövő tavasszal megkezdik. Az építési költségek mintegy 2 millió forinttal vannak előirányozva.

— **Vihar.** F. hó 13-án Selmecbányán és vidékén: Alsó- és Felső-Bakán, Alsó- és Felső-Almásán, óriási vihar és jégeső volt, mely a szépnek ígérkező szőlőtermést teljesen tönkre tette. A jégvihar után az idő esőzésre fordult.

— **Életmentő megyei hajdu.** Komoly veszélyben forgott e hó 14-én ifj. Tóth János helybeli gazda, ki lovait usztatni vitte este 9 óra tájt az Ipolyba. A lovak valamitől megijedve mélyebbre mentek be a vízbe és ott elbuktak. Csak a közelben halászó Forgács János megyei hajdu és társa Szabadi András földműves segítségével jutottak ismét szárazra, akik látva a veszélyt nem sokat gondolkodtak, hanem ruhástól indultak neki a víznek, hogy az embert és 3 lovát megmentésék.

Harmadik jelenet.

Ida. (Egyedül.)

Ida (az íróasztal előtt áll.) Egyik levél lángolóbb, szerelmesebb a másiknál . . . Hogy szerették ezek a nők az uramat . . . És mindannyinak én vagyok a győztes vetélytársnője! Ah, ez a diadal jól esik! Tűzbe veletek, akik mind el akartátok őt tőlem rabolni! (Egyenként fölveszi a levélsomagokat és a kandallóba dobja.) A vöröshaju orfeum-tündér levelei hadd váljanak gyorsan hamuvá! A szőke guvernant sem érdemel egyebet, mért nem vigyázott magára? Ezt még épen tűzbe dobom, aki Andort házassági ígéretre csábitotta . . . De itt van ez a gyászkeretes levél . . . A szerencsétlen férjes asszony levele . . . Aki csalódott az urában . . . Kisült, hogy az nem szereti . . . s ő is elhidegült iránta . . . Sokat szenvedett mellette, végtelenül sokat . . . S elvégro ő is boldog akart lenni . . . Vigasztalást akart magának szerezni . . . Milyen öszinte bánat van a levelében . . . Milyen szépen, milyen moghatóan ír! Ej . . . ezt a levelet kár lenne elégetni . . . Ezt . . . ezt . . . elteszem . . .

(Hosszan nézi a gyászkeretes papírlapot. A többi levél a kandallóban lobog. Gondolkozás után):

De hisz én nagyon szeretem Andort! . . . (Keblébe rejtja a levelet.)

— **Összeszurkálta feleségét.** *Ma-cek* Arnold ipolysági cipész f. hó 17-én a vele vadházasságban élő nő haját levágta és több helyen késével összeszurkálta.

— **Eltűnt.** *Rappensberger* Jánosné f. évi július 26-án férje részére a hegybányai Miksa aknára ebédet vitt és azóta nyomtalanul eltűnt.

— **Pénzbeszedés.** A folyó év második felére vonatkozó pénzbeszedés a következő sorrendben fog megtartatni: szeptember 7-én Báthban 10-én Csábon, 12-én Ipolyságon, 14-én Szobon és 18-án Korponán.

— **A föld körül kerékpáron.** *John Forster* és társa, akik a földgolyót körül akarják kerékpározni, f. hó. 16-án városunkon is keresztülmentek.

— **Nem jönnek a színészek.** Özvegy *Veszprémi Jenőné*, bár a helyhatósági engedélyt jó előre, 2 hónappal ezelőtt kivette és már előleges szini jelentéseit is kibocsátotta, nem nagyon bizva hozzánk, — lemondott azon kétes kimenetelű vállalatáról, hogy Ipolyságra jöjjön. — Ez már a negyedik szintársulat, mely akarna, de nem mer bejönni.

— **Peszeki bucsu.** *Karácsonyi* László uradalmi intéző vendégszerető házában f. hó 16-án előkelő és vig. társaság adott egymásnak találkozó, hogy a peszeki bucsut megünnepeljék. — A szép mulatságnak csak a késő reggel vetett véget.

— **Lovarda.** Ma, azaz kedden f. hó 18-án érkezik városunkba *Skeiner* János jónevű, elsőrangú lovardája és holnap szerdán tartja megnyitó diszeldadását. Az előadások sorozata a pártfogáshoz képest, 3—5 estére van tervezve. Reméljük, hogy a cirkusz társaság itt időzésének tartama, nem közönségünkön fog mulni, mert oly élvezetes előadásokra van kilátásunk, mint a milyen e nemből Ipolyságon már igen régóta nem volt. *Skeiner* igazgató híres lóidomító és lovas hírében áll, ki mint ilyen évekig volt tagja a *Renz-féle* lovardának. A társaság számos elsőrendű erővel rendelkezik, kik közül különösen említendő: *Skeiner* igazgatón kívül *Skeiner* k. a. az igazgató leánya, műlovarnó, *Marisicz* k. a. balletáncosnő, *Montenegro* k. a. és *Wollner* ekvilibristák, *Keller* magyar bohóc család, *Dubsky*, mint jockey, *Sauerteig* mimikus stb. — A művész személyzetén kívül a cirkusznak saját zenekara és igen szép, értékes istállója van, számos jólidomított arabs lovakkal. A cirkusz a vásártéren lesz felállítva. — Ajánljuk közönségünk és a vidék különös figyelmébe. — Részletes tájékozást a napi falragaszok fognak nyújtani.

— **Jótekönyvélyű multság.** Léván f. hó 20-án, Szt. István napján egy nagyszabású multság készül, — a mely iránt meggyeszte nagy érdeklődés mutatkozik. A jótekönyvélyű multság hasonló lesz a miénkhez, mely a közel multban zajtott le.

— **Uj zenemű.** *Capek* Péter a 86. gyalogezred karnagya kitűnő indulót írt „*Krcol induló*” címen. A zenedarabot *Méry Béla* zeneműkereskedő (Budapest, Dorottya-u. 7.) adta ki.

A kis hadnagy.

Nemcsak megyénkben, de a főváros előkelő köreiből is jó ösmerős volt az a két elegáns huszár hadnagy, kiknek egyike önkézüleg oltotta ki életét, mely kívülről olyan szépek, irigylésre méltónak tetszett, s mely neki mégis olyan nagy teher lehetett.

A *Csáky Pallavicini* örgróf családot borította mély gyászba az a lövés, mely f. hó 9-én éjfélelőtt 11 óra tájt dördült el a *Ferenc József* laktanyában, a mely egy reményteljes ifjú életet, a meggyermek *Csáky Pallavicini Artur* örgróf életét oltá ki. — Miért, kiért dobta el magát, kérdezi mindenki önkéntelenül? De a felelettel erre a kérdésre adós maradt a kis gróf. Beszélnek egy orfeumi szépségről, kinek arcaképet asztalán találták, s kinek kedvéért nagyon gyakran látogatott az orfeumba. Lehet, hogy ez, lehet, hogy más volt az ok, annyi bizonyos, hogy a kis huszár huszárosan oldotta meg a kérdést.

Szép temetést rendeztek számára, ott voltak bajtársai, ott az öt rajongva szerető legénység, nagyszámú kíváncsi közönség, aki őszintén megsiratta, s egy sűrűn lefátyolozott gyászruhás hölgy, a ki fájdalomában közel volt az ájuláshoz. Mikor pedig megindult a menet, hogy arra a szomorú helyre kíséresse a kis gróft, a honnan nincs visszatérés, s kedves zenakara rázendítette az ő kedves szomorú nótáját, „Ha elmegyek kedves bábám messzire . . .” mely mellett életében oly gyakran sírva vigadott, bizony egy szem sem maradt szárazon. — Leeresztették a korporsót a földbe, s néhány perc múlva egy új hanttal több emelkedett a temetőben, mely egy szerelmi tragédia fölé borul . . .

Vajjon mire kizöldül a hant, nem-e felejteti el az a bütelen leány azt a szegény, szegény kis hadnagyot, aki a legnagyobbat adta érte, — életét.

A szerkesztő levelezései.

„*Igric*” Örömmel vettem mindkét kéziratot. Kérem és várom a folytatást is.

H. J. Budapest. Az utóbb küldött nem vált be.

Az újvárosban levő WINTER JÁNOS féle lakás bérbe adó. Bővebb felvilágosítást, WINTER SÁNDOR és FIAI cég irodájában nyerhetni.

Van szerencsém a t. községi és körjegyző urakat értesíteni, hogy az irodai (0-ás) nagyságu nyomtatványok **száz ive**, így:

zálogolási jegyzőkönyv, haláleset felvétel, leltár, ki-mutatás, felzet, adásvevési szerződés, stb. stb.,

80 krajcárért kapható

jól berendezett nyomtatványraktárban. — Ujabban állami adókönyvecskéket is raktáron tartok, 100 drb. ára 2 forint.

Felhivom ezenkívül a t. jegyző urak figyelmét a legmagasabb igényeket kielégítően berendezett papirraktáramra, melyben az áruk olcsósága és jó minősége vetekedik a fővárosi árukkal és árakkal.

Tisztelettel

Ipolyságon, 1896. augusztus 11-én

NEUMANN JAKAB.

Őszi bükköny magot ajánl Ipoly-Pásztó vasuti állomáshoz szállítva métermázsánként 7 frtért

Uradalmi bérnökség

2 Vámos-Mikolán,

1 1/2 éves tisztavérű kisenjői (fehér kondor)

tenyészkánokat

elád

Uradalmi bérnökség

2 Vámos-Mikolán.